

námítku stačí však poukázat k tomu, že podle dovolaného ustanovení zákona nemocenské pokladny zase jsou ve výhodě tehdy, když jde o přeřazení pojištěnce v důsledku zvýšení pracovního výdělku, neboť zde nemocenské pokladny jsou oprávněny vypláceti nemocenské za hořejších předpokladů na podkladě dřívější nižší třídy mzdové. K celkovému vyrovnání takových diferenci třeba právě přihlížeti při pojistně-technickém vypočtení sazeb pojistného.

Jestliže tudíž nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že omezením pracovní doby na 3 dny v týdnu pracovní výdělek pojištěných dělníků zúčastněné strany byl zmenšen, a zmenšený takto pracovní výdělek má podle § 7 b) cit. zák. za následek změnu ve mzdové třídě, neshledal nss, že by výrok tento odporoval zákonu.

Č. 2416.

Mimořádná opatření: **Není nezákonné ani vadné, nevyhověl-li úřad žádosti vdovy — podané po stanovené lhůtě — o výměnu bankovek s padělanými kolky, třebas žadatelka tvrdila, že našla bankovky v pozůstalosti svého chotě, který, jsa churav, nemohl se o včasnou výměnu bankovek postaratí.**

(Nález ze dne 28. května 1923 č. 7553).

Věc: Vdova Alberta F., rodem Žofie P. v Nitře proti ministerstvu financí stran náhrady za bankovky s padělanými kolky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žádostí podanou dne 3. dubna 1922 k žal. úřadu domáhala se st-lka toho, aby jí bylo nahrazeno 50% bankovek opatřených falešnými kolky v celkové sumě 9140 K uvádějíc, že je našla v pozůstalosti po svém muži, který zemřel 31. ledna 1922 a dle předloženého vysvědčení policejního kapitána nitranského byl před svou smrtí delší čas churav a upoután na lože, tak že se nemohl starati o to, aby bankovky ty byly vyměněny v předepsané době. Ona o nich vůbec nevěděla, leč teprve po jeho smrti, kdy je náhodou našla ve skříni.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad této stížnosti.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss:

Podle § 1 vlád. nař. ze 17. listopadu 1921 č. 8 Sb. z roku 1922 vlastníkům bankovek rak.-uh. banky s padělanými kolky čsl. poskytne se náhrada 50% jmenovité hodnoty bankovek těch za podmínek tam uvedených, mimo jiné také, když je odevzdali nejpozději 11. března 1921 podle vyhlášky min. fin. ze dne 18. prosince 1920 poštovním úřadům, nebo když bankovky ty dostaly se již dříve do úschovy nějakého státního úřadu.

Podle čl. 2 vyhlášky min. fin. z 11. února 1922 č. 46 Sb. z náhrady jsou vyloučeny mimo jiné ty osoby, bydlící na území čsl. rep., které bankovky falešné okolkované nejpozději dle vyhlášky min. fin. z 18. prosince 1920 poštovnímu úřadu neodevzdaly a po 11. březnu 1921 marně žádaly o povolení, aby mohly bankovky ty dodatečně odevzdati.

Podle zjištění žal. úřadem v nař. rozhodnutí vysloveného byla vyhláška min. fin. z 18. prosince 1920 ve všech obcích i v denním tisku

řádně uveřejněna a st-lka správnost tohoto tvrzení nepopřela namítajíc pouze, že ona o bankovkách těch nevěděla, její muž pak, jenž je měl doma uloženy a dne 31. ledna 1922 zemřel, byl dlouhou dobu před smrtí upoután chorobou na lože a nevěděl, zda a jaké nařízení je vydáno.

Nesporo jest, že bankovky, o něž jde, do 11. března 1921, tedy v dané lhůtě příslušnému poštovnímu úřadu odevzdány nebyly a jsou tudíž dle svrchu cit. předpisů z výměny vyloučeny.

Žal. úřad hledě patrně k cit. ustanovení 4. odst. čl. 2 vyhlášky min. fin. ze dne 11. února 1922 č. 46 posuzoval však st-lčinu žádost i s toho hlediska, zda nelze v ní spatřovati žádost o dodatečné předložení oněch bankovek a dospěl v tomto směru k závěru, že okolnosti tam uvedené, o jejichž pravdivosti tedy nepochyboval, nestačí, aby promeškání lhůty omluvily. Měl tudíž patrně za to, i když st-lčin manžel, dne 31. ledna 1922 zemřelý, dle osvědčení policejního kapitanátu byl dlouhý čas před smrtí chorý a upoután na lože, že nebylo tím vyloučeno, aby o oné vyhlášce, nejen ve všech obcích, ale také v denním tisku uveřejněné zvěděl.

V tomto směru stížnost omezuje se na pouhé tvrzení, že st-čin manžel následkem své choroby nemohl pozorovati, jaká nařízení vycházejí. Staví tudíž pouze své subjektivní mínění proti úsudku žal. úřadu, aniž však uvedla a prokázala určitá fakta, jež by správnost názoru toho vyvracela.

Ale pak závěru žal. úřadu, že jde o bankovky dle svrchu citovaných předpisů z výměny vyloučené, nelze vytýkati ani nesprávnost, ani nezákonnost.

Toho jest si patrně vědoma i st-lka sama, když výtky nezákonnosti výslovně a přímo ani nevznáší, uvádějíc pouze, že úřad měl jí povolití onu výměnu či náhradu z uznalosti, tedy v podstatě cestou milosti.

Opatření toho druhu vymyká se však z mezí působnosti nss-u, .. jemuž náleží pouze přezkoumati výroky správních úřadů po stránce jejich zákonitosti (§ 7 zák. o ss).

Bylo tedy zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 2417.

Policejní právo trestní (Slovensko): Podle § 1 zák. čl. XL: 1879 a § 2 uh. polic. trest. řádu z r. 1909 nestačí k tomu, aby nějaký čin byl stihán jako přestupek v pol. trest. řízení, když čin byl prohlášen za přestupek pouhým nařízením župana, i když župan nařízení vydal jako vládní komisař ve smyslu § 4 zák. čl. LXIII: 1912.

(Nález ze dne 28. května 1923 č. 8448).

V ě c: Mikuláš R. v R. S. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o trestní nález.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem z 5. června 1922 uznal městský pol. ka-